79ste Jaargang — N° 52

Zaterdag 30 December 1933.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Aflevering in Provincie.
Nieuws ..... fr. 2.00
Verantwoorden en dvodelberichten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regels ..... fr. 3.50
Elke regel meer ..... fr. 0.75
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLEN
Nauw 21
HOEK DER REGUTIERENWAL
(Steenderpoort).
TONGEREN
Postcheck rekening n. 84656
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Nieuwjaarswensch van " De Postrijder „

Het jaar is om, het jaar is uit,
Wat zal ik U gaan zeggen ?...
Mijn pen is zwak, mijn wil is goed,
Wat moet ik uit gaan leggen ?...
U iets vertellen van den tijd,
Zou U dat wel behagen ?
Hij die verdwijnt en ijlt voorbij
Als waren jaren... dagen !
Ik zal vandaag dan ook maar doen,
Gelijk de and're menschen,
U blijde met het nieuwe jaar,
Een zalig nieuwjaar wenschen.

DE POSTRIJDER, gij kent hem goed,
Gij schonkt hem U vertrouwen,
Hij doet zijn best en hoopt dan ook,
Als lezers U te houwen !
Gij zegt mij soms : wees al eens lief,
Om lezers bij te winnen ;
Ook hoeveel lezers telt hij niet,
Bij vrienden en vriendinnen ?
Wel vriendjes lief en lezers al
Aanvaardt dan brave menschen,
Nu op den eersten dag des jaars,
Mijn nieuwjaarsgroet, mijn wenschen.

Aan U, o ouders in het rond,
Den mildsten hemelzegen,
Aan U, o boeren op het veld,
Den zonneschijn en regen :
Ook veel geluk in schuur en stal
Op akkers en op velden ;
Zoodat het zweet gedijen mag,
Uw zwoegen kan vergelden !
Dat steeds het weder gunstig zij,
Zoo wel voor boer als pachter,
Opdat hij goed betalen kan
Hij voort komt maar niet achter !

Aan U dan lezers van ons blad,
Een jaar van heil en vrede !
Dat voorspoed steeds uw makker zij,
U volge op uw schrede !
Gezondheid zij voor U een schat,
Geniet haar nog veel jaren ;
Dat ramp noch kwaad U treffen mag,
U 't leven niet bezware !
Zoo zeilt ge dan maar rustig voort,
Op 's werelds zee en baren,
Verhoort den hemel onze bêe
Dan wordt gij... honderd jaren !

Aan iederen jonkman en zijn lief :
Een gooden keus voor 't leven !
Dat menig paar in 't nieuwe jaar
Zich trouw akkoord mag geven...
Dat elken man en iedere vrouw,
In vrêe hun pakje dragen,
Zoodat de duivel, sluw en slim,
Zich nooit ten huize wage !
Dat vrouw en man in lief en leed,
Aan Godes wijsheid denken,
Opdat de hemel mild en goed,
Hun brave kinders schenke !

Aan groot en klein en oud en jong,
Aan armen en aan rijken,
Ik wensch hen al wat deugdzaam is,
In 't jaar dat nu komt kijken !
Aan zieken wensch ik knap herstel,
De hoop op betere dagen ;
Ik wil vandaag voor iedereen
Veel heil en zegen vragen :
Voor vijand, vriend en bloedverwant,
Voor vader, kroost en gade,
Ach ! lieven Heer, verhoor mijn bêe,
Schenkt allen Uw genade !

Vergeten we de dooden niet,
In zaal'ge hemelvrede !
Zij vragen toch aan al wie leeft
Voor hen een kleine bede !...
En zuchten wij niet op hun graf
Of gaan wij er niet knielen,
Wij wenschen toch den zaal'gen vrêe
Het eeuwig heil hun zielen !...
Wanneer dan ook ons uur zal slaan,
Ook wij dan zullen sterven,
Genade dan o Heer met ons
En laat Uw rijk ons erven !

En 1933 verdwijnt !

DE KATHOLIEK DRUKPERS.

Het jaar 1933 ja ten einde.

Wat heeft 1933 u gebracht ? Veel kommernis, veel bezorgdheid, veel slameur, ook wel eenige uurtjes vermaak en vreugde, en bij die uurtjes veel teleurstellingen !

Een oogenblik ! Uw beoordeeling is slecht ! Gij eischt het jaar 1933 volgens uw persoonlijk oogpunt beoordeeld. Dat is de goede maat niet. De maat die telt, de eenige die telt, de waarmede God uw jaar zal meten.

Hoe zal men opzichte, het jaar 1933 van uw leven geschreven staan ? Is het voor u een slecht geweest.

Het is gebruik, indien gij op 31 December 1933 minder rijk zijt aan aardsche goederen, indien gij integendeel armer zijt geworden, zult gij daarover moeten nadenken, zult gij daarover ernstig huiveren.

Wij nadert einde van 1933. Wat zal dit jaar zijn tegenover uw eeuwigheid ? Hebt ge gedaan met de 365 dagen, als rook vervlogen zijn. Gij hebt gewerkt en geslaafd om uw welstand te verbeteren ; dat is een wettige bezorgdheid, welk deel heeft God van dit werk gehad ?

Hoeveel uren hebt gij aan zijn dienst besteed ? Hoeveel bezoeken hebt ge den armen gebracht, uw broeder die Gods lieveling is ?

De ellende is groot. Zijt gij bekommerd geweest met dezen wiens brood gemeten en die nauwelijks gekleed en verwarmd is? Hebt gij aan zijne kinderen gedacht ?

Er is ook zedelijke ellende te lenigen, gij hebt broeders, vrienden, die gevaar loopen hun geloof te verliezen. Welk woord van aanmoediging hebt ge hun toegestuurd, om hen te versterken, om hen op hunne hoede te stellen ?

Maakt u geen illusies. Gij zijt mede verantwoordelijk voor uw naaste. Wij allen zijn werklieden met last in den Wijngaard des Heeren te arbeiden, 't is te zeggen, mede te zorgen voor Christus rijk. Daarvoor zijn wij op aarde. Welnu, indien gij, in den loop van 't verdwijnende jaar, geen enkele arme bezocht hebt, geen enkel woord gesproken hebt, om het geloof van uw broeder te sterken, dan zult gij er vet mede zijn uw fortuin, behouden of zelfs vergroot te hebben : uw 1933 is een zeer slecht jaar. Het heeft u gevaarvol verarmd. Het is een jaar dat op uwe eeuwigheid drukken zal en dat gij eens beklagen zult ooit beleefd te hebben.

Een rijk man, die op sterven ligt, hield gestadig den blik gericht op zijne handen. Men wilde hem geruststellen met hem te zeggen : Uwe handen zijn wit omdat de zonnestralen ze niet meer raken.

Maar de zieke zuchtte : Het kan mij weinig schelen dat mijne handen wit zijn, maar het verontrust mij te weten dat mijne handen ledig zijn.... dat er geen goede werken inliggen.

Zijn er geen goede werken te vinden in ons jaar 1933 ? Stelt u gerust indien het zoo is. Er is nog gelegenheid om de verloren schade in te halen. Een dringende plicht roept alle katholieken aan het werk : dit der Katholieke pers. Het slecht dagblad, het onzijdig dagblad komt bij uw buurman binnen of bij uw gezel. Er is spraak het slechte, het onzijdige blad door een door en door Christen blad te vervangen.

Wij vragen eens eene krachtinspanning bij alle lezers van ons blad, dat zich in 1933 ingespannen heeft, om de lezers te behagen. Te oordeelen naar de vleiende aanmoedigingen, die wij er gekregen hebben, zijn wij in onze pogingen geslaagd, ja, « hebben wij ons zelven overtroffen ». Wij hebben dan ook het recht op ons volk te rekenen, dat wij reeds dienden, vooraleer anderen het licht zagen.

Indien allen, die ons genegen zijn, ons een nieuwen inschrijver brachten, een enkelen dan zouden zij medehelpen tot het verwezenlijken van een overgrooten godsdienstigen en politieken vooruitgang ; dan zouden zij verbaasd staan over het goede, dat zij medestichten voor God en vaderland.

Wij hebben, geheel het jaar door, gestreden om 't rijk Gods te helpen uitbreiden, om de Katholieke partij te steunen tot welzijn van het land. Dienst vraagt wederdienst. Help ons zedelijk ons streven voor het goede ; stel niet uit, want ge zoudt kunnen te laat komen.

Bewerkt allen uwe geburen, uwe vrienden, uwe verwanten, uwe kennissen en maak er lezers van voor ONS WEEKBLAD.

Weest aanhoudend ; doet niet als dezen die gouden bergen beloven, maar niets verrichten en die, op 't einde van 't jaar met ledige handen staan.

Vergeet het niet ; het Katholiek blad is het sterkste wapen in den strijd voor God en Vaderland.

Het moet uit zijn dat katholieke menschen, niet katholieke bladen, schriften, boeken en illustraties, lezen en steunen.

Alleen de katholieke werken steunen hunne principen en hun geloof.

UIT DE MISSIE VAN DEN E. P. GILLET.

Het Zandee-Volk

« Erat enim docens eos, sicut postatem habens ».
Want Hij sprak hen toe, als gezag hebbende.
(Mt., 8, 29).

Hoe Langer ik onder de Zandee's leef, hoe beter ik hun eigen karakter besef en hoe inniger ik ze liefheb.

Een echte Zandee is meestal uiterlijk koel en blijft liefst op afstand, vooral in den beginne ; het valt juist daarom aan een buitenstaander zoo moeilijk, bij een eerste en oppervlakkig kontakt, den dieperen aard van dat volk te doorgronden.

Zoo gebeurt het dan ook, dat sommige blanken allier wel eens de Zandee's, ten onjuiste beoordeelen als zijnde « een onhebbelijk en vadsig ras, met hetwelk er weinig goeds zou aan te vangen zijn ». Voorzeker, onze Zandee's (zooals ten andere alle volkeren) hebben hun gebreken ; geen onzer zal zulks betwijfelen, doch bovendien hebben ze ook degelijke ras-eigenschappen, waarloor ze uitmunten boven de meeste, zoonist alle stammen van heel den Uele.

De ras-echte Zandee immers heeft een flinke dosis verstand in zijn bol, hij is gastvrij en is bezield met een ware tuchtgeest in zijn maatschappelijke orde.

Deze laatste karaktertrek vooral vind ik behoorlijk bij dat volk en juist dat punt wenschte ik eventjes toe te lichten.

In het Leesboekje van het 2e jaar, dat we onze neger-schooljeugd in handen geven, staat er o.a. op blz. 48, no 21, over de Zandee's vermeld :

« De Zandee's houden veel van hun Opperhoofd : ze zullen voor hem een grootsch en mooi woonverblijf opbouwen. Zij die door den hoofdman tot lijfwacht werden aangewezen, zullen hem zelden of nooit verlaten. De Zandee's eerbiedigen hun Opperhoofd en luisteren naar zijn woord ».

Die enkele woorden kenschetsen m.i. heel wel de tuchtgeest waarmede een Zandee is bezield.

Wie echter onder de Zandee's leeft : wie hun taal verstaat, wie heel hun handelwijze in hun eigen midden gadeslaat, hij kan best begrijpen hoe innig een Zandee gehecht is aan zijn Opperhoofd : diens woord immers is wet en diens persoon blijft als een glorie voor den gewonen inlander.

Ik weet wel, het gezag van sommige Zandee-Opperhoofden is in den laatsten tijd merkelijk gedaald juist om reden van uitheemschen invloed. Onze broeders, de Blanken, hebben in hun edel streven naar grootere gerechtigheid, ook het schier onaantastbaar gezag van de inlandsche Opperhoofden op al te zuiver Europeesche leest willen schoeien, en zoo kwam naast vermindering van wreedheid ook een vermeerdering van euveldaden bij de onderhoorigen (1). Doch indien men in sommige Zandee-hoofdijen die kentering goed aanvoelt, niettemin blijft het waar, dat de Zandee zijn Opperhoofd eerbiedigt en dat in grootte hoofdijen zooals die van Gilima — waar wij het voordeel hebben ons missionarisswerk te mogen uitoefenen — het gezag van het inlandsch Opperhoofd een niet te onderschatten macht is ten goede.

Om dit gezegde te staven wil ik m' beperken tot een paar feitjes uit mijn persoonlijke ondervinding.

Toen ik, twee jaar geleden, in April 1931, aan de Duru-rivier toekwam om onze nieuwe missiepost op te trekken, vond ik enkel een klein beschje waar de gebouwen zouden komen. De hoofdman, Gilima, die op 130 km. van die plaats verwijderd is, gaf order aan 4 zijner onderhoofdmannen om mij volk te sturen waarmede ik kon werken. In den beginne kwamen die mannen veelvoud bedeesd naar mij toe en de eerste week stond ik nogal sceptisch ten opzichte van hun goede gevoelens voor dat werk. Doch, den 10n dag na mijn aankomst verscheen hier een vertrouwensman van het Zandehoofd ; Gilima had hem gestuurd om zich rekenschap te geven of de werken waarlijk vorderden. Deze vertrouwensman zei me dan heel beleefd dat hij verlangde den volgenden morgen, bij het « appel », de mannen eventjes toe te spreken. Den volgenden dag, bij het appel van 6 uur, stonden daar, zooals gewoonlijk, de 80 man in een halve kring rond mij geschaard ; ik riep hun namen af en onmiddellijk daarna trad de vertrouwensman van Gilima vooruit; het volk was heel stil, geen enkel verroerde, daarop sprak die bode van den hoofdman die Zandee's toe met deze woorden : « Mannen van Gilima, uw hoofdman stuurt mij tot u om u te zeggen dat hij verlangt dat gij dit werk, voor hetwelk hij u hier heeft opgeroepen, zoudt verrichten, niet zooals gij het werk doet van een gewone blanke, ook niet zooals gij het werk verricht voor den Staat, maar zooals gij uw eigen werk zoudt verrichten. Hebt ge dat allen goed verstaan ? »

Geen enkel antwoordde en ik begon te gelooven dat ze het wellicht niet goed hadden verstaan ; doch een oogenblik daarna sprong er een oudere buiten de rij, hij stak zijn rechterhand omhoog, draaide een halve cirkel en riep : « wij zijn allen mannen van Gilima ! » waarop het losbrak van huidruchtig beamen van diens gezegde.

Ja, of ze het verstaan hadden ; van dien dag af zag ik bij die 80 man een werklust en een rusteloos streven om mijn bevelen tot in het kleinste toe na te leven ; ja, na 6 weken stond, om zoo te zeggen, heel de voorloopige missie recht. Toen begreep ik dat de Zandee's kunnen luisteren naar hun Opperhoofd.

(Wordt vervolgd).

Pater Raphael GILLET O. P.
Missionaris te Duru
(Belgisch Congo).

Tongeren, 10-12-33.

(1) Men leze en raadplege hiervoor het Standaardwerk van Mgr. Lagae over de Zandee's betiteld : « Les Azandé », (heel het 1e deel) : « l'Organisation Zandé », en vooral op blz. 25 « Les situation actuelle ».

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Schrikkelijke spoorwegramp. — De spoorwegramp in Frankrijk, waarbij de sneltrein Parijs-Straatsburg op een stilstaande trein nabij Lagny reed, is een van de vreeselijkste die ooit heeft plaats gehad. Rond de 200 dooden en 300 gewonden is de droevige balans van dit ongeluk.

De lijken zijn Maandagmorgen uit het puin te voorschijn gebracht. De wagens en de lokomotief zijn daarna op een zijspoor gebracht.

Wie treft hier de schuld ? De snelheid van trein was 93 km. per uur en zij bereikte op dit oogenblik 104 km. De machinist en de stoker zeggen, dat de seinen op veilig stonden en dat de mistpatronen te laat ontploft zijn. Anderzijds wordt beweerd, dat de seinen wel degelijk op onveilig stonden en 't wordt verwonderlijk geacht, dat de trein voor Nancy wel gestopt heeft voor het onveilige sein en de trein voor Straatburg niet. Wie gelijk heeft zal het gerechterlijk onderzoek moeten uitmaken. Intusschen zijn de machinist en de stoker van den sneltrein naar Straatsburg aangehouden.

De gewonden hebben vreeselijke uren beleefd. Urenlang lagen de gewonden te wachten bij een temperatuur van tien graden onder nul. Om hen te verwarmen had men groote vuren aangestoken met de overblijfselen van de vernielde wagens. Eerst veel later slaagde men er in alle gewonden weg te brengen, daar de auto's de grootste moeite hadden de plaats van de ramp te bereiken.

Nogmaals is bij deze ramp bewezen wat een voordeelen er verbonden zijn aan het gebruik van stalen wagens bij de spoorwegen. De trein naar Nancy was geheel samengesteld uit houten wagens, met het gevolg, dat er zes door den schok verbrijzeld werden. De trein naar Straatsburg bestond geheel uit stalen wagens. Deze wagens hebben den schok zeer goed weerstaan en de inzittenden hebben dan ook ten hoogste lichte verwondingen opgeloopen.

Bij de lijken. — Vreeselijke droeve toneelen speelden zich nog af bij de lijken. Men zag daar mannen, vrouwen, kinderen, die er ronddoolden, met den angst in de uitgeweende oogen, zoekend naar de vermiste dierbaren. En dan, als na lang toezien een doode herkend werd, was het een echt wanhoopstooneel.

Eene nog jonge vrouw, bij de ontzettende ramp, weduwe en kinderloos geworden — want haar man en haar kind zijn tusschen de dooden — dwaalde rond, hopeloos. In hare verdwaasde blikken las men den waanzin. Opeens bleef zij staan, handenwringend en toen steeg er een gehuil op uit haren geprangden boezem : « Ik wil niet meer leven, ik ook verlang te sterven ! »

En dergelijke wreede toonelen vermenigvuldigden zich. Het Kerstfeest, dat velen zich zoo aangenaam voorgesteld hadden, was geworden een zware rouw.

Eene heele rij reizigers werd op den slag gedood : 't Was alsof ze allen tegelijk gefusiljeerd waren. Allen waren vroolijk op reis gegaan, in de gedachte op heerlijke wijze het Kerstfeest te gaan vieren in hunne familie.

Nevens de baan een lijk op een paal. Het was er letterlijk op gespiesd.

Wat verder een lijk in drie stukken gesneden.

Om en rond lijken, schier totaal het vleesch afgerukt, dat nog hier en daar met brokjes aan het gebeente kleeft.

In het veld eene romp : hoofd, armen en beenen ontbreken.

Een stap hooger op, het lijk eener jonge vrouw. Ze draagt een zijden kleed, want ook zij was zinnens een vroolijk Kerstfeest te hebben. Het gelaat is rustig ; 't is alsof ze in een rustigen slaap gedompeld ligt. Bij onderzoek blijkt dat de ongelukkige het onderlijf gebroken is.

Nevens de baan op den talus, ligt het lijkje van een kindje tusschen vier en vijf jaar. Het hoofdje is gedeeltelijk vermorzeld, de hersens zijn er uit gespat. Een der handjes omklemt een beer, speelgoed dat het rampzalig wichtje kort te voren als geschenk ontvangen had.

Hier en daar hoorde men snikken. Het waren menschen die, naastbestaanden bij de ramp verlonen hebben, tusschen de puinen zochten, doch niets vonden. Een steenen hart zou gebroken zijn bij al dat wee, bij al die gruwel, bij al dien rampspoed.

De pompiers komen met de schijnwerpers. Het licht werpt zijne klaarte over een tooneel vol akeligheid. Puinem van vernielde wagons. Daartusschen verminkte overblijfsels van menschen, die enkele oogenblikken te voren nog vol leven en levenslust waren. Eene seconde volstond om dat alles te knakken.

Werpen wij een sluier over die gruwelen. Sturen wij eene bede tot den Opperheer, opdat Hij zich ontferme over de zielen van dezen die zoo plots het tijdelijke met het eeuwige verwisselden.

Machinist en stoker in voorloopige vrijheid gesteld. — De machinist en de stoker van den sneltrein Parijs-Straatsburg zijn Woensdag opnieuw ondervraagd over het spoorwegongeluk bij Lagny. Hierbij werden ook de op de lokomotief in beslag genomen toestellen onderzocht. De snelheidsdiagrammen zullen door deskundigen onderzocht worden.

Uit een eerste onderzoek is echter gebleken, dat de laatste seinen, die de lokomotief gepasseerd is, open stonden. Deze vaststelling is van groot belang en bevestigt de verklaringen van den machinist en den stoker, die steeds hebben volgehouden, dat de seinen op veilig stonden. Ook verschillende reizigers hadden verklaard, dat de seinlichten wit waren.

De advokaat van den machinist en den stoker heeft daarop verzocht beiden in voorloopige vrijheid te stellen, aan welk verzoek is voldaan.

— Naklank over de Franche loterij. — EEN VALSCH MILJOENNAIR AANGEHOUDEN. — Na M. Cornebois die zich een miljoen deed uitkeeren voor zijn valsch loterijbriefje, werd nu Zaterdag weer een persoon aangehouden die zich insgelijks aanbood als zijnde de winnaar van een lot van een miljoen.

Zaterdag dus, bood zich aan de winketten van een bank te Parijs een flinke jonge heer aan. Zonder den minsten schroom bood hij aan den bankbediende zijn loterijbriefje van de derde reeks af om in ruil de som van een miljoen te kunnen ontvangen.

Doch daags te voren was reeds een miljoen uitgekeerd voor een loterijbriefje dat hetzelfde nummer droeg. Dit verwekte natuurlijk eenigen argwaan bij den bediende, immers een der beide briefjes moest vervalscht zijn.

Hij vroeg den jongen heer een poosje te willen wachten en begaf zich in 't geniep naar den onderbestuurder der bank die dadelijk opzieners bijriep om beide loterijbriefjes te onderzoeken. Het onderzoek liep vlug van stapel en het laatste briefje werd als valsch bevonden. Daarop werd de rechterlijke politie opgebeld en twee opzieners werden dadelijk naar de bank gezonden om den deftigen heer met zijn valsch loterijbriefje aan te houden en te onderhooren.

Deze heer is de 25 jarige René-Frans Faumières, sinds drie jaar gehuwd en vader van een kind. Hij verklaarde aan de politieopzieners dat hij het briefje had ontvangen in een herberg nabij de « Porte-Saint-Denis » van een heer die hem 5000 fr. commissieloon beloofde indien hij het briefje wilde gaan uitwisselen.

OOSTENRIJK.

Het stakingsrecht afgeschaft. — De Oostenrijksche Ministerraad heeft eene reeks dekreten afgekondigd, waarbij deze tot afschaffing van de arbeiders- en bedienderaden in de federale diensten en ondernemingen. Deze syndikalistische vereenigingen zullen vervangen worden door eene bedienden-kommissie, waarvan de leden zullen benoemd worden door den minister van Sociale Voorzorg.

Een ander dekreet betreft de afschaffing van het stakingsrecht voor al de bedienden der kassen van sociale verzekeringen, en het verbod van drijverijen tegen de regeering, op straf van afdanking en berooving.

HONGARIE.

Eigenaardig smeekschrift. — De Hongaar Joaka Petrovics werd tot 15 jaren dwangarbeid veroordeeld. Hij zond aan den Minister van Justitie een smeekschrift om genade te bekomen. Het smeekschrift op zich zelve is niet zoo veel beteekend, dan wel de manier waarop het opgesteld werd. De bede werd gegrift op een eiken doos. De minister van Rechtswezen vond de bede eigenaardig en verminderde merkelijk de straf van Petrovics, zonder ze nochtans totaal kwijt te schelden. Deze Joaka Petrovics is een echte kunstenaar. Gedurende den oorlog verliet hij het leger ; verschool zich op een kerkhof en dank aan de tusschenkomst van de dochter van den graffmaker, verborg hij zich in een doodskist, waarin hij een matras, een oonkussen en dekens had.

SPANJE.

Dieven besmet door bacillen van de razernij. — Te Malaga zijn dieven binnengebroken in het stedelijk laboratorium, waar zij enkele duizenden pesetas ontvreemdden.

Zij moeten zich echter, volgens het personeel van het laboratorium het des anderendaags vaststelde, gekweetst hebben bij het breken van een pot, die smetstof van de razernij inhield.

De bestuurder van het laboratorium heeft thans bekend gemaakt dat de dieven gevaar loopen door de razernij te worden aangetast. Zij worden verzocht zich aan te melden en te laten inenten, dit om elk gevaar van verspreiding van de verschrikkelijke ramp te voorkomen.

RUSLAND.

Het schrikbewind in den Noordelijken Kaukasus. — Door een rooden commandant van het dorp Ritavskaja, in den Noordelijken Kaukasus is een ordar uitgevaardigd en aangeplakt. Dit ongelukkige dorp is op de zwarte lijst geplaatst « omdat het, tegen alle maatregelen in, hardnekkig voortging met alle economische voorschriften van het Sowjet-bewind te saboteeren ».

Bijgevolg, zegt de order, moeten alle inwoners — gecollectiviseerde boeren en vrije landbouwers — over de grenzen worden gezet. De Sowjet is ontbonden. Een commandant zal tijdens de uitdrijving de leiding hebben, om te zorgen voor de bescherming der onroerende goederen, aanplantingen en landbouwwerktuigen.

De commandant van het dorp, Cabayeff, verwittigt de bevolking van verschillende belangrijke bijzonderheden :

« Ik waarschuw de bevolking dat overtreders en vooral personen, die schuldig zijn aan propaganda tegen de Sowjet, aan verspreiding van uitdagende geruchten, zaaiers van verwarring, zij die schuldig zijn aan beschadiging en vernieling, zij allen zullen aan de strengste straffen worden onderworpen, zelfs aan de doodstraf. Zij zullen gefusilleerd worden.

» Ik waarschuw de gezinnen, waarvan de hoofden de vlucht hebben genomen, dat zij over de grenzen van het land zullen gezet worden, als deze gezinshoofden worden gegrepen.

» De gezinshoofden, die de vlucht hebben genomen voor de afkondiging van de huidige order, moeten binnen 3 dagen in het dorp terugkeeren. Doen zij dit niet, dan zullen zij beschouwd worden als vijanden der Sowjet-macht met alle gevolgen, welke daaruit voortvloeien ».

En dan spreekt men nog van het roode « paradijs ».

TURKIJE.

Vrouw door haar man zeventien jaar opgesloten. — HAAR TWEE DOCHTERS ZAGEN HET LEVENSLICHT IN DE GEVANGENIS. — De rechterlijke overheden van Tantahn, een klein dorpje nabij Alexandrie hebben een vrouw verlost, die sinds haar huwelijk, 17 jaar geleden, opgesloten was. Haar beide dochters deelden eveneens de gevangenschap hunner moeder en dit sinds hare geboorte. Deze drievoudige opsluiting werd toevallig door overheden ontdekt.

De drie ongelukkigen leefden in een zeer ongezonde en onzindelijke atmosfeer. Alle vensters van de gevangenis waren met ijzeren staven voorzien. De deur was met een hangslot gesloten, waarvan de man alleen den sleutel bezat.

PALESTINA.

De christen bevolking. — Volgens de « Osservatore Romano » levert de bevolking van Palestina een cosmopolitischen aanblik op. Een mengsel van rassen en volken verdringt zich op denzelfden grond rond dezelfde heiligdommen. De Christenen zelf zijn nog in vijf bijzondere kerken verdeeld. Drie onder hen zijn in gemeenschap met Rome, de Maronieten, de Grieksch-katholieken of Melchieten en de vereenigde Syriers. De anderen zijn chismatieken. Het zijn geloovigen van de Oostersche Orthodoxie, Jacobieten, enz... De Maronieten dagteekenen van de Vde en Vlde eeuw. De Melchieten waren vroeger Orthodoxen, doch zijn, in 't begin der VIIde eeuw teruggekomen tot de Katholieke Kerk. De Vereenigde Syriers zijn oude Jacobieten, die in de dertig laatste jaren hunne dwaalleer hebben afgezworen.

Alhoewel de drie Oostersche katholieke groepen van het Heilig Land aan Rome teruggehecht zijn, vormen ze een eigen hierarchi, onder het bestuur van een patriark. Ze hebben ook eene speciale liturgie die, in veie punten met de Latijnsche verschilt. Een paar onder hen deelt, aan de geloovigen de H. Communie uit onder de gedaanten van brood en wijn. In Syrie zijn er ongeveer 400.000 katholieken, waarvan slechts een klein gedeelte Latijnsch is. In Palestina zelf, hetwelke eene bevolking heeft van ongeveer een millioen behooren 90.000 inwoners tot den christen godsdienst. De Musulmannen zijn ten getale van 760.000 en de Joden ten getale van 175.000. De katholieken komen slecht tot 40.000. Zoo komt het ook dat deze laatsten altijd meest te lijden hadden onder de opvolgende regeeringen.

ENGELAND.

De « vader der snelheid » verongelukt.— Een pijnlijk ongeval heeft zich voorgedaan te Swandon. Een ploeg werklieden vond het verminkte lijk van M. Churchward bezijden de spoorlijn liggen en het bleek, dat hij door een sneltrein was aangereden.

Het tragische van dit ongeval is, dat M. Churchward de man is geweest, die als ingenieur bij de « Great Western Railway Company » vele modellen locomotieven heeft ontworpen en door zijn groote kunde op dit gebied den bijnaam van « vader der snelheid » had verworven.

Nadat hij zich elf jaar geleden voor goed uit zijn beroep had teruggetrokken, was hij, misschien wel uit liefde voor het spoorwegbedrijf, in het huis der maatschappij, dat aan de hoofdlijn van Swandon is gelegen, blijven wonen. En er ging dan ook bijna geen dag voorbij, of hij begaf zich naar de werkplaatsen der maatschappij.

Men veronderstelt, dat de mist en het feit, dat Churchward's gezichtvermogen niet zoo goed meer was, de oorzaken zijn, dat hij den aanstormenden trein, die op dit punt doorgaans met een snelheid van 85 kilometer per uur rijdt, niet heeft hooren aankomen.

De uitvindingen en verbeteringen van M. Churchward hebben het mogelijk gemaakt, dat snelheden, waarmede heden ten dage door de treinen worden gereden, konden bereikt worden.

De « City of Truro », de locomotief, waarop hij zijn meeste verbeteringen en uitvindingen toepaste, bereikte in Mei van het het jaar 1904 op Wellington Bonk bij Taunton een snelheid van 163 kilom. per uur.

VEREENIGDE STATEN.

Koudegolf. — SNEEUWSTORMEN LEGGEN HET VERKEER STIL. — Een strenge koudegolf, vergezeld van felle sneeuwstormen woedt over de Vereenigde Staten, van den staat Montana tot Maine.

Het aantal sterfgevallen toe te schrijven aan de koude, wordt totnogtoe op 300 geschat. Men is ongerust omtrent het lot van verscheidene visschersbooten, die zich op de groote meren bevinden. Te Chicago bereikte de sneeuwvlaag een dikte van 15 cm. en te New-York van 28 cm. Op verscheidene plaatsen werd het spoorwegverkeer stilgelegd en werden den vliegdiensten geschorst.

In den staat Wisconsin daalde de thermometer tot 32 gr. 2 onder het vriespunt.

De sneeuwstorm veroorzaakt een aanvaring. — Een sneeuwstorm woedde over New-York en omgeving. Het verkeer werd op verscheidene plaatsen volledig onderbroken.

De sneeuwstorm was eveneens oorzaak van enkele ongelukken. Tusschen Jersey-City en New-York greep een aanvaring plaats tusschen twee « Ferry » booten. Er deden zich echter geen persoonlijke ongelukken voor.

De sneeuw en het slechte weder heers